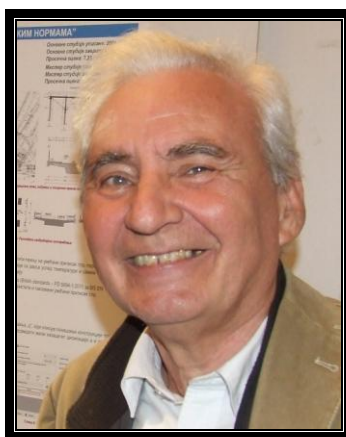

IN MEMORIAM

Dr Zoran M. RADIĆ
(1949-2021)

U Beogradu je 19. septembra 2021. godine preminuo, u svojoj sedamdeset prvoj godini, Zoran M. Radić, pensionisani nastavnik Građevinskog fakulteta i vanserijski hidrotehničar i hidrolog. U potpunosti posvećen hidrologiji kao fundamentalnoj hidrotehničkoj disciplini, obučavao je brojne generacije studenata hidrotehnike, dok je tokom cele karijere bio veoma aktivan u nauci i struci. Bio je dugogodišnji veoma agilan član Redakcionog kolegijuma časopisa Vodoprivreda.

Zoran Radić je rođen u Beogradu 4.10.1949. Na Građevinskom fakultetu u Beogradu je diplomirao 1974. godine, magistrirao 1983. godine i doktorirao 1988. godine. Po diplomiranju, u periodu 1974-1977. radio je u „Energoprojekt“, a potom, do penzionisanja 2015. godine, na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Na fakultetu je radio najpre kao asistent profesoru Slavoljubu Jovanoviću, bardu jugoslovenske hidrologije. Po odlasku profesora Jovanovića u penziju 1990. godine, preuzeo je, kao docent, nastavu iz predmeta Hidrologija na osnovnim studijama i predmete Parametarska i Stohastička hidrologija na poslediplomskim studijama. Nešto kasnije uveo je i predavao predmet Urbana hidrologija i meteorologija, namenjen studentima odseka za planiranje i građenje naselja na Građevinskom fakultetu, kao i predmet Stohastička hidrologija na završnoj godini

studija. Sa reformama visokog školstva prema Bolonjskoj deklaraciji i nastavnih planova, insistirao je na očuvanju neophodnog fonda časova iz oblasti hidrologije i protivio se smanjivanju obima gradiva, tako da je na osnovnim studijama predavao predmete Hidrologija i Inženjerska hidrologija koji su zamenili prethodni predmet Hidrologija. Hidrologiju nije odvajao od hidrotehnike i vodoprivrede, i svoja predavanja je uvek započinjao upoznavanjem studenata sa vodoprivrednim ciljevima.

Tokom radnog veka usavršavao se u vodećim institucijama Velike Britanije, Francuske, Mađarske i Nemačke. Držao je brojna predavanja na međunarodnim kursovima i seminarima u organizaciji UNESCO, UNDP/FAO, Svetske meteorološke organizacije (WMO), i Službe za akademske razmene Nemačke (DAAD). U periodu 2001-2004 bio je prodekan za nauku Građevinskog fakulteta. Učestvovao je u realizaciji 22 nacionalna i 7 međunarodnih naučnih projekata, 45 stručnih projekata u zemlji i 10 u inostranstvu.

Ostvario je pionirske korake u oblastima modeliranja hidroloških procesa, razvoju urbane hidrologije, analizi suša i odbrani od poplava, regionalnih hidroloških analiza, uvođenja GIS tehnologije i metoda daljinske

detekcije u hidrologiju, uvođenju hidroloških i vodoprivrednih informacionih sistema, kao i objektivnom pristupu analizi uticaja globalnih klimatskih promena na vodne resurse.

U okviru doktorata bavio se urbanom hidrologijom i modeliranjem procesa padavine-oticađ kroz eksperimentalni rad na laboratorijskom slivu i kroz razvoj distribuiranog hidrološkog modela zasnovanog na metodi izohrona i linearnom rezervoaru. Potom se, najviše u okviru projekta FRIEND, bavio regionalnim hidrološkim analizama velikih i malih voda. Vrlo rano je uvideo značaj novih tehnologija za hidrologiju, kao što je primena geografskih informacionih sistema i primena radarskih i satelitskih snimaka u hidrologiji. Takođe je bio zagovornik formiranja sistematskih hidroloških i vodoprivrednih informacionih sistema, i učestvovao je u projektovanju prvog hidrološkog informacionog sistema u Republičkom hidrometeorološkom zavodu.

Bio je nacionalni korespondent za hidrologiju pri Međunarodnoj geofizičkoj uniji (IUGG), Međunarodnoj asocijaciji za hidrološke nauke (IAHS), Međunarodne organizacije Biopolitics (B.I.O.), član međunarodnog komiteta Međunarodnog hidrološkog programa (UNESCO-IHP), projekta FRIEND-AMHY (1991-2006) i ekspert Svetske meteorološke organizacije (WMO) u projektu MED-HYCOS (1995-2002) koji je finansirala Svetska banka. Pored toga, bio je dugogodišnji član dva Nacionalna Komiteta (UNESCO-IHP i IUGG) i četiri stručna društva za hidrologiju od 1989. godine i predsednik u periodu 1994-1998. Takođe, bio je član uredništva u tri nacionalna časopisa i ko-urednik u pet publikacija koje je pripremio UNESCO.

U okviru Jugoslovenskog (kasnije Srpskog) društva za hidrologiju i Nacionalnog komiteta za Međunarodni hidrološki program, u periodu 1988-2006 učestvovao je u organizaciji skupova i uredio petnaest publikacija, od koje su prve tri „Hidrološki informacioni sistemi“ (1988), „Nagle poplave – uzroci i posledice“ (1989) i „Geografski informacioni sistemi u hidrologiji i vodoprivredi“ (1995), dok su ostalih dvanaest posvećeni temama Ujedinjenih nacija za obeležavanje Svetskog dana voda (22. mart).

Među najvažnije publikacije Zorana Radića spada četvorjezična monografija „Hidrologija reke Dunav“ iz 1988. godine u kojoj je bio koautor poglavlja „Hidrološki režim“ sa profesorom Slavoljubom Jovanovićem,

kao i izrada sadržaja platforme za učenje na daljinu (e-learning system) „Hydrology of Floods“ (2004-2006) sa profesorom Erihom Pašcom (Erich Pasche) sa Tehničkog univerziteta u Hamburgu (TUHH).

Bio je stalni saradnik „Energoprojekta“ u stručnim projektima, među kojima se izdvajaju tri regionalna projekta u kojima je učestvovao u razradi metodologije i realizaciji obrade prostornih informacija i satelitske daljinske detekcije pomoću GIS tehnologije na području Severnog Alžira od oko 300.000 km², uključujući izbor lokacija za 400 malih i srednjih akumulacija za navodnjavanje (PMH, 1990-2000), izradu karte resursa podzemnih voda (CRESNA, 2004-2009), i studiju sigurnosti vodnih resursa (ESRE, 2015-2020), koja obuhvata transfere voda i analizu upravljanja sistemom od 129 velikih brana i akumulacija.

Dobitnik je tri nacionalne godišnje nagrade: za najbolji magistarski rad, za najbolju doktorsku disertaciju i za učešće u izradi monografije „Hidrologija reke Dunav“ nastale u okviru dugogodišnje saradnje podunavskih zemalja.

Veliki uspeh ostvario je aktivnim učešćem u dva značajna svetska projekta, „Regionalne analize režima oticaja“ (UNESCO-FRIEND) i „Prva faza razvoja Svetskog hidrološkog osmatračkog informacionog sistema“ (WMO-MED-HYCOS), koji su realizovani u periodu međunarodnih sankcija tokom 90-tih godina 20. veka i u kojima je izborio ravnopravnu poziciju sa ostalim partnerima uprkos sankcijama. U istom periodu je, organizujući godišnje nacionalne skupove, uspeo da obezbedi kontinuitet aktivnosti Jugoslovenskog društva za hidrologiju i Nacionalnog komiteta za Međunarodni hidrološki program, čime je nastavio tradiciju koju je započeo profesor Slavoljub Jovanović i omogućio opstanak visokog renomea beogradske hidrološke škole na nacionalnom i međunarodnom planu.

Pamtićemo Zorana Radića kao beskompromisnog borca ne samo za dostojanstvo nastavne i stručne delatnosti, već i sveukupno ljudsko dostojanstvo. Pamtićemo ga i kao veoma prijatnog čoveka, izuzetno posvećenog svojoj porodici, i nedostajace nam njegovi britki aforizmi. Neka mu je večna slava i hvala.

U ime Katedre za hidrotehniku i vodno ekološko inženjerstvo Građevinskog fakulteta u Beogradu
Jasna Plavšić